

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 27 februari 1894 kl. 11 f. m.

Betänkande, angående vissa delar af tullbevillningen.

Af de till bevillningsutskottet hänvisade framställningar, hvilka röra tullbevillningen, har utskottet funnit sig böra till särskild behandling företaga dem, hvilka afse ändring i gällande tullsatser för lifsmedel och industrialster. Utskottet har nemligen med hänsyn till den förestående statsregleringen ansett det icke vara utan vigt, att dessa delar af tullbevillningen bringas under Riksdagens pröfning och afgörande, innan utskottet ingår i slutlig undersökning om, huruvida anledning må förefinnas till ändring i tulltaxans bestämmelser i öfrigt.

De framställningar, öfver hvilka utskottet alltså härmed afgifver yttrande, äro följande inom kamrarne väckta motioner, nemligen:

inom *Första Kammaren* väckta:

n:o 14, af herr *P. M. Söderberg*, om förhöjning af tullen å beredda hudar och skinn samt å skodon; och

n:o 25, af herr *Axel Fagerholm*, angående åsättande af tull å potates och förhöjning af tullen å spanmål; samt

inom *Andra Kammaren* väckta:

n:o 53, af herr *Oskar Nylander*, med instämmande af herr *Z. Larsson*, angående ändring i tulltaxans bestämmelser rörande artikeln koppar;

n:o 129, af herr *P. Norberg*, angående tullfrihet för spanmål och fläsk, som till riket införas öfver Funäsdalen;

n:o 133, af herrar *Nils Jönsson* och *C. J. Jakobson*, angående förhöjning af tullen å spanmål m. m.; samt

n:o 141, af herr *J. Olsson* från Stockholm, om afskaffande af tullen å spannmål.

*Lifsmedels-
tullar (Span-
mål, Kli och
Potates).*

De flesta af ifrågavarande motioner afse, såsom af rubrikerna framgår, ändringar i gällande tulltaxas bestämmelser rörande vissa slag af lifsförnödenheter. Sålunda hemställes såväl i herr *Fagerholms* som i herrar *Jönssons* och *Jakobsons* motion,

att Riksdagen måtte, i likhet med 1888 års Riksdag, å nedannämnda jordbruksartiklar antaga följande tullsatser, nemligen:

å *spanmål, omalen*:

å råg, hvete, korn, majs samt ärter och bönor 2 kronor 50 öre per 100 kilogram;

å hafre och vicker 1 krona per 100 kilogram;

å malt, äfven krossadt, 3 kronor per 100 kilogram; och

å andra slag, ej specificerade, 2 kronor 50 öre per 100 kilogram;

å *spanmål, malen*:

å mjöl och gryn, alla slag, 4 kronor 30 öre per 100 kilogram;

å *kli* 30 öre per 100 kilogram; samt

å *potates*, äfven krossad eller rifven, 50 öre per 100 kilogram;

varande tillika af de begge sistnämnda motionärerna yrkad, att de sålunda föreslagna tullsatserna måtte tillämpas från den 1 juli innevarande år.

Motiveringen för de sålunda föreslagna tullsatserna, hvilken är lika i begge motionerna, lyder sålunda:

»Då de af 1888 års Riksdag antagna jordbrukstullar blifvit af komiterade för afgifvande af förslag till ett för landets näringar väl afvägdt tullskydd lagda till grund för deras år 1891 afgifna förslag till tulltaxa i öfriga delar, så torde den nedsättning af spanmåls- och mjöltullarne, som vid 1892 års riksdag beslutades — samtidigt med det de uti förenämnda förslag till tulltaxa föreslagna nya och förhöjda industritullar antogos — få anses endast som tillfällig, eller såsom en följd af då varande ovanligt höga spanmålspris, hvilka tillkommit i anledning af ryska exportförbudet å spannmål med deraf föranledd öfverspekulation.

Under sådana förhållanden och då priset å jordbruksprodukterna nu nedgått i så oroväckande grad, att odlingen af desamma är rent af ruinerande för landtmannen, och någon bättring eller höjning i prisen tyvärr ej synes vara att förvänta, utan snarare ytterligare prisfall synes förestå, samt härtill kommer nuvarande låga kreaturspris och kreaturs-handels afstängande på England, så synes tiden nu vara inne, att jordbruksnäringen återfår det välbehöfvida skydd, som den gent emot

landets öfriga näringars tullskydd med rätta bör tillkomma, för såvida icke dess innehafvare i täflan med bättre lottade länders jordbruk skola helt och hållet ruineras.»

Herr *Olsson* åter föreslår, utan anförande af motiv för sitt yrkande, att Riksdagen måtte besluta »afskaffande af tullen å malen och omalen spanmål».

Slutligen har herr *Norberg*, med hänvisning till sin motion n:o 177 inom Andra Kammaren vid sistlidet års riksdag och under åberopande tillika af de närmare upplysningar, motionären då vid behandlingen i kammaren af bevillningsutskottets betänkande i frågan meddelat, föreslagit Riksdagen att besluta, att spanmål, malen och omalen, alla slag, samt fläsk, andra slag, må få tullfritt till riket införas öfver Funäsdalen.

De af herrar *Fagerholm* samt *Jönsson* och *Jakobson* föreslagna tullsatser öfverensstämma med de af 1888 års Riksdag beslutade och sedermera till år 1892 gällande. Sistnämnda år nedsattes tullsatserna, från och med den 26 mars för omalen råg och hvete till 1 krona 25 öre samt för malen spanmål, mjöl och gryn, alla slag, till 2 kronor 50 öre, allt per 100 kilogram, och från och med den 21 juni jemväl för följande slag af omalen spanmål, nemligen korn, majs, ärter och bönor samt andra slag, ej specificerade, till 1 krona 25 öre och för malt, äfven krossadt, till 1 krona 50 öre, allt per 100 kilogram, hvarjemte från och med sistnämnda dag tullfrihet inträdde för omalen hafre och omalen vicker samt för kli och potates.

Då berörda tullnedsättningar af Riksdagen beslutades, hyste Riksdagen, på sätt äfven dess skrifvelse i ämnet till Kongl. Maj:t den 21 mars 1892 angifver, den åsigt, att ändring i de då beslutade tullsatserna icke allt för snart borde vidtagas. I det betänkande, hvori bevillningsutskottet tillstyrkte sådan tullnedsättning, hade utskottet också framhållit, att man allmänt borde kunna enas om ändamålsenligheten af, att nedsättningen finge gälla för något längre tid än som ursprungligen ifrågasatts, vare sig man nu önskade att sedermera få ifrågavarande tullsatser återförda till förutvarande belopp eller helt och hållet afskaffade.

Då utskottet anser, att bifall redan nu, vare sig till framställda förslag om spanmålstillarnes höjning eller till yrkandet om deras afskaffande, skulle innebära en afvikelse från den grundsats, som, enligt hvad nu anfördt blifvit, så nyligen funnit uttryck såväl i utskottets yttrande som i Riksdagens beslut, kan utskottet icke förorda någondera åtgärden.

Beträffande åter herr Norbergs motion, åsyftas icke derigenom någon för hela landet gällande ändring i tullsatserna för de i motionen omförmälda varuslag, spannmål och fläsk, utan en undantagslagstiftning för en af rikets provinser, Herjedalen, hvars invånare enligt motionärens förslag skulle, på grund af säregna ömmande förhållanden, beredas förmånen af tullfri införsel öfver Funäsdalens tullinspektion af nyssnämnda varuslag.

Då emellertid utskottet delar bevillningsutskottets vid 1893 års riksdag uttalade farhågor för en undantagslagstiftning af den beskaffenhet, motionen innebär, och då dessa farhågor så nyligen som sistlidet år bestämt Riksdagen att med betydlig röstöfvervigt afslå motionärens då framställda, lika lydande förslag i ämnet, synes det utskottet, att Riksdagen icke heller nu borde finna skäl att bifalla motionen.

I enlighet med hvad sålunda blifvit anfördt, hemställer utskottet:

1:o

a) att herr Fagerholms motion äfvensom herrar Jönssons och Jakobsons motion, den sistnämnda för så vidt den afser tullbevillningen för tiden från och med nästkommande års ingång, icke måtte af Riksdagen bifallas;

b) att herrar Jönssons och Jakobsons ifrågavarande motion icke heller måtte, i hvad den afser ändring i tullbevillningen för innevarande år, bifallas;

c) att herr Olssons förevarande motion icke måtte af Riksdagen bifallas; samt

d) att herr Norbergs ifrågavarande motion icke måtte vinna Riksdagens bifall.

*Industritullar
(Hudar och
Skinn, Skodon
samt Metaller).*

De återstående två motionerna, angående hvilka utskottet här ofvan förmält sig vilja i detta sammanhang afgifva betänkande, röra vissa af de så kallade industritullarne.

I den ena har nemligen herr Söderberg å nyo understält Riksdagen de förslag till höjning af tullsatserna för dels *sulläder* och *bindsulläder* samt till pelsverk ej hänförliga *hudar och skinn, beredda, andra slag*, och dels *skodon, ej specificerade, andra slag*, hvilka förevarit såväl vid 1892 års lagtima riksmöte som vid sistlidet års riksdag; och har motionären alltså — under anförande, att det icke torde böra anses förenligt med klokhet och billighet att för nämnda, särdeles viktiga yrkes-

grenar bibehålla de gamla, allt för låga tullsatserna, och med erinran om det ökade skydd, öfriga näringar erhållit — föreslagit Riksdagen att besluta följande tullsatser, nemligen för:

Hudar och skinn beredda:

sulläder och bindsulläder	40 öre pr kg.
andra slag	65 „ „ „
<i>Skodon</i> , andra slag.....	2 kr „ „

I den senare af de ifrågavarande motionerna har herr *Nylander* återupptagit ett af honom vid 1893 års riksdag väckt förslag om ändringar i tulltaxans bestämmelser rörande den under gruppen *Metaller* förekommande underafdelningen *Koppar*. Motionen är af följande lydelse:

»Vid sistlidna årets riksdag tillät jag mig i motion n:o 156 väcka förslag om införande af vissa tullsatser å bearbetad koppar. Samma Riksdags bevillningsutskott, som i sitt betänkande n:o 7 medgifver och särskildt framhåller, att denna industrigren vore i starkt behof af tullskydd, hemställde också om bifall till förslaget i väsentlig öfverensstämmelse med tullkomiténs betänkande af år 1891. Detta godkändes till alla delar af Första Kammaren; men inom Andra Kammaren vann utskottets hemställan ej tillräckligt stor majoritet, hufvudsakligen af det skäl, att man befarade, det denna tull möjligen kunde menligt inverka på skeppsbyggeriet och dess utveckling.

Visserligen synes mig denna farhåga ej vara af synnerligen stor betydelse, alldenstund medgifvet är, att innehafvare af skeppsvarf m. fl. må restitutionsvis återbekomma den erlagda tullafgiften för alla dervid använda, från utrikes ort införda, tullpligtiga materialier. Men för att dock ingen tvetydighet i detta hänseende må ega rum, torde man lämpligen i tulltaxan böra införa en särskild bestämmelse derom, att plåt för förhydning af fartyg eller s. k. yellowmetall äfvensom bult och spik af denna metall skola vara tullfria.

Med hänvisning såväl till tullkomiténs betänkande år 1891 som ock till ofvannämnda bevillningsutskottets utlåtande n:o 7, vågar jag alltså vördsamt föreslå,

det Riksdagen ville besluta:

att artikeln koppar och deraf med zink, tenn eller annan oädel metall framställda legeringar, såsom messing, brons, nysilfver, britanniametall med flera, arbetad: plåt, bult, spik och andra ämnen för vidare bearbetning måtte åsättas en tull af *fem* öre per kilogram;

att rör och rördelar af nämnda material måtte åsättas en tull af tio öre per kilogram;

att plåt för förhydning af fartyg eller s. k. yellowmetallplåt skall förblifva tullfri;

att bult och spik af yellowmetall äfven må blifva tullfri;

att koppartråd, öfverdragen på annat sätt, må åtnjuta tullfrihet; samt

att nu gällande tullsats å koppartråd, andra slag, tio öre per kilogram, bibehålles oförändrad.»

I sammanhang med sist omförmälda motion har utskottet förehaft två särskilda, till Kongl. Maj:t ingifna framställningar om skydd för den inhemska kopparindustrien, hvilka framställningar, jemte kommerskollegii och generaltullstyrelsens deröfver afgifna gemensamma underdåniga utlåtande, Kongl. Maj:t öfverlemnadt till utskottet för den åtgärd, hvartill utskottet kunde finna handlingarna föranleda.

I den ena af berörda framställningar har styrelsen för Granefors koppar- och messingsfabriks aktiebolag anhållit, att Kongl. Maj:t ville förelägga Riksdagen förslag till bestämmelser, enligt hvilka *dels* följande slag af koppar och kopparlegeringar, nemligen: plåt, bult, spik och andra ämnen för vidare bearbetning samt rör och rördelar äfvensom tråd, andra slag, skulle åsättas samma tullsatser, som af senaste tullkomité föreslagits (10 öre för rör och rördelar, 10 öre för tråd och 5 öre för öfriga artiklar, allt per kilogram), dock med det undantag att plåt, bult och spik af s. k. yellowmetall skulle förblifva tullfria, och *dels* tullfrihet skulle fortfarande ega rum för koppartråd, »öfverdragen på annat sätt», öfverenstämmade alltså detta förslag med herr Nylanders nu i ämnet väckta motion.

I den andra framställningen åter anhåller Max Sievert i Stockholm — hvilken uppgifver sig drifva fabriksmessig tillverkning af elektriska ledningstrådar — att Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen:

att tråd, öfverspunnen uteslutande med silke eller annat textilämne, måtte behandlas oförändradt och således dragas en tullsats af 1 krona per kilogram;

att tråd, äfvensom elektriska ledningskablar, som, efter öfverdragning med gummi eller andra isoleringsämnen, jemväl öfverspunnits, samt kopparkablar utan isolering måtte åsättas en tull af 10 procent af värdet;

att tråd äfvensom elektriska ledningskablar, uteslutande öfverdragna med gummi, fortfarande måtte få åtnjuta tullfrihet;

att tråd äfvensom elektriska ledningskablar, ompressade med bly, fortfarande måtte få åtnjuta tullfrihet; samt

att valsad koppar för vidare bearbetning fortfarande måtte få åtnjuta tullfrihet.

Kommerskollegii och generaltullstyrelsens öfver dessa framställningar afgifna underdåniga utlåtande, hvars innehåll utskottet ansett sig böra här meddela, lyder, med uteslutande af ingressen, sålunda:

»I det af senaste tullkomité afgifna underdåniga betänkande med förslag till ny tulltaxa har komitén framhållit behovet af skydd för den inhemska kopparindustrien och på den grund, i sammanhang med föreslagna tullförhöjningar å flera andra, till metallgruppen hörande industriella alster, hemstält, att tullen å plåt, andra ämnen för vidare bearbetning, samt bult och spik af koppar och af deraf framställda legeringar måtte utgå med 5 öre och tullen å rör och rördelar af nämnde material med 10 öre per kg. De af komitén förordade tullsatserna blefvo äfven af Eders Kongl. Maj:t föreslagna vid sistlidet års lagtima riksdag, men ej af Riksdagen antagna, och de vid innevarande års riksdag väckta motioner om tullbeskattning af ifrågavarande artiklar vunno ej heller Riksdagens bifall. Ehuru väl frågan om åsättande af tull å nämnda artiklar således varit vid tvenne på hvarandra följande års riksdagar föremål för pröfning utan att vinna godkännande, anse embetsverken, detta oakadt, att nämnda fråga, som för den inhemska kopparindustrien är af ganska stor betydelse, ånyo bör föreläggas Riksdagens pröfning. Embetsverken hafva redan i sitt den 30 maj 1892 afgifna underdåniga yttrande angående den af Riksdagen antagna nya tulltaxan framhållit, att det icke kan anses följdriktigt, att kopparplåt och kopparrör, hvilka äro föremål för inhemsk tillverkning, lemnas tullfria, då deremot motsvarande artiklar af jern och stål äro tullpligtiga, och detta ehuru väl någon nämnvärd tillverkning af jernrör ej här i landet kommit till stånd. Embetsverken fasthålla fortfarande vid denna sin uttalade åsigt och anse de af styrelsen för Granefors aktiebolag föreslagna tullsatser, hvilka öfverensstämma med de i Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition till 1892 års lagtima Riksdag upptagna, väl afvägda och lämpliga. Hänsynen till den inhemska kopparindustrien påkallar, enligt embetsverkens åsigt, oafsedt hvad deremot kan från andra industrigrenars idkare erinras, äfvenledes tull å ämnen af ifrågavarande metall, afsedda för vidare bearbetning, på sätt bolagets styrelse påyrkat, och af rent tulltekniska skäl synes tullsatsen böra vara lika med tullsatsen å kopparplåt.

Hvad bemälda bolagsstyrelse i öfrigt föreslagit angående särskildt

upptagande i tulltaxan af tullfrihet för förhydningsplåt eller s. k. yellowmetallplåt samt bult och spik af yellowmetall, anse embetsverken deremot icke böra vinna afseende. Nämnda artiklar användas uteslutande vid förhydning af fartyg, och framställningen synes således uppenbarligen afse att, derest förslaget om tull å plåt, bult och spik varder antaget, denna tull ej måtte blifva till skada för sjöfartsnäringen. Embetsverken skulle för sin del ej hafva haft något att erinra mot ett förslag i syfte att bereda lättnad åt nämnda näring, derest ej på grund af bestämmelserna i § 8 af underrättelserna till tulltaxan tullrestitution vore, då fartyg af öfver 40 tons drägtighet blifvit nybygdt, förbygdt eller repareradt, medgifven för alla dervid använda materialier och skeppsförnödenheter, utom husgerådssaker och proviantartiklar; men genom berörda stadgande kan nämnda näring redan nu under iakttagande af vissa föreskrifter, som enligt embetsverkens åsigt ej kunna vara betungande, komma i åtnjutande af en sådan förmån, som med förslaget i denna del åsyftas, och framställningen torde sålunda i detta afseende icke vara behöflig, hvartill kommer, att det ur tullteknisk synpunkt måste anses olämpligt att i tulltaxan införa särskilda bestämmelser för den legering af koppar, som benämnes yellowmetall.

Beträffande tråd af koppar och kopparlegeringar har i den ena af förevarande framställningar ändring i nu gällande taxas bestämmelser påyrkats, försåvidt genom dessa bestämmelser tullfrihet medgifves för visst slag af dylik tråd äfvensom för elektriska ledningskablar. Under det att styrelsen för Granefors aktiebolag föreslår fortfarande tullfrihet för sådan tråd, som i rubriken n:o 415 af gällande tulltaxa afses, d. v. s. på annat sätt öfverdragen tråd än förgyld, försilfrad eller uteslutande med silke eller annat textilämne öfverspunnen, hemställer deremot Max Sievert om ändring af berörda rubrik i sådant syfte att dithörande tillverkningar, som äro föremål för inhemsk tillverkning, blifva tullbeskattade, hvaremot andra, som ej inom landet framställas, skulle fortfarande åtnjuta tullfrihet.

I nådig proposition till 1892 års lagtima Riksdag föreslog Eders Kongl. Maj:t, i öfverensstämmelse med hvad senaste tullkomité förordat, att för koppar- och bronstråd, öfverdragen på annat sätt än uteslutande med silke, annat textilämne eller papper, och ej förgyld eller försilfrad, äfvensom för elektriska ledningskablar tullen måtte bestämmas till 10 procent af värdet. På grund af nämnda artiklars stora betydelse för telegraf, telefon, elektrisk belysning och elektrisk kraftöfverföring, samt den omständighet, att någon afsevärd inhemsk tillverkning af åtminstone elektriska ledningskablar ej kunde emotses, vann detta förslag

emellertid ej Riksdagens godkännande. Oafsedt huruvida den inhemska tillverkningen af sådana artiklar, hvarom nu är fråga, kan framdeles komma att mer eller mindre ökas, hvilket till ej ringa grad torde bero på det skydd, hvaraf nämnda tillverkning kommer i åtnjutande, är det nuvarande förhållandet utan tvifvel oegentligt, att, under det de flesta för öfverdragning af koppar- och bronstråd erforderliga materialier såväl som sjelfva tråden äro tullpliktiga, det färdiga fabrikatet får tullfritt införas. Dylika bestämmelser i afseende å tullbeskattningen kunna svårligen anses stå väl tillsammans med grunderna för en sund näringslagstiftning under annan förutsättning, än att den färdiga varan ej kan inom landet framställas. Så är emellertid icke förhållandet med de flesta af ifrågavarande artiklar, och embetsverken anse sig därför, för åstadkommande af rättelse i nuvarande oegentliga förhållande och beredande af lämpligt skydd åt en inom landet redan existerande industri, böra i underdånighet tillstyrka, att tillverkningen af sådana elektriska ledningstrådar och kablar, som med utsigt till framgång kunna inom landet framställas, måtte komma i åtnjutande af ett lämpligt tullskydd.

För vinnande af detta syfte har Max Sievert föreslagit en tull af 10 procent å värdet för elektriska ledningstrådar och kablar, med undantag för sådana, som äro öfverdragna uteslutande med gummi eller ompressade med bly. Beträffande de med bly ompressade synes det ej vara någon som helst utsigt för att en inhemska tillverkning af sådana kan komma till stånd. Tillverkningen kräfver nemligen synnerligen dyrbara maskiner, och den inhemska förbrukningen, som till största delen eger rum för statsverkets räkning, är jemförelsevis obetydlig. I afseende å ledningstråd, öfverdragen uteslutande med gummi, är förhållandet deremot annorlunda. Dylik tråd torde visserligen för närvarande näppeligen vara föremål för inhemska tillverkning, men då densamma har en synnerligen stor användning till elektriska ledningar och kablar, hafva ansatser för åstadkommande af en dylik tillverkning inom landet under de senaste åren icke saknats, och med ett lämpligt tullskydd borde en inhemska tillverkning af nämnda vara äfven kunna komma till stånd.

Det synes embetsverken därför lämpligast och riktigast att, med undantag för blyompressade ledningstrådar och kablar, hvilka fortfarande böra åtnjuta tullfrihet, öfriga till rubriken n:o 415 i nu gällande tulltaxa hörande artiklar böra med tull beläggas, och i afseende å tullsatsen vilja embetsverken framhålla såsom väl afvägd den af Eders

Kongl. Maj:t till 1892 års lagtima Riksdag föreslagna, 10 procent af värdet, hvilken tullsats vid nämnda riksdag blef åsatt elektricitetsmätare och fysiska instrumenter, med hvilka artiklar elektriska ledningstrådar i tullbehandlingshänseende äro närmast jemförliga.

På grund af hvad här ofvan blifvit anfördt få embetsverken, med återställande af de remitterade handlingarne jemte dertill hörande varuprof, i underdånighet hemställa, det Eders Kongl. Maj:t täcktes till nästkommande Riksdag aflåta nådig proposition angående sådana ändringar i gällande tulltaxa, att bestämmelserna för koppar och kopparlegeringar måtte erhålla följande förändrade lydelse:

Metaller och ej specificerade arbeten deraf:

D. Koppar och deraf med zink, tenn eller annan oädel metall framställda legeringar, såsom messing, brons, nysilfver, britanniametall m. fl.:	
oarbetad, äfvensom skrot	fri.
arbetad:	
plåt och andra ämnen för vidare bearbetning, äfvensom bult och spik.....	1 kg. 5 öre.
rör och rördelar.....	1 kg. 10 öre.
tråd:	
förgylt eller försilfradt.....	1 kg. 2 kr. 50 öre.
öfverspunnen uteslutande med silke eller annat textilämne.....	1 kg. 1 kr.
ompresad med bly, äfven i förening med annat material, samt elektriska ledningskablar, med bly ompressade ...	fria.
på annat sätt öfverdragen (isolerad), äfvensom andra elektriska ledningskablar	100 kr. 10 kr.
andra slag	1 kg. 10 öre.
duk; belägges med dubbla tullbeloppet å tråden, hvaraf den är förfärdigad	
andra arbeten:	
förgylta eller försilfrade.....	1 kg. 1 kr. 50 öre.
förnicksade, fernissade, lackerade eller med annan ytbetäckning försedda.....	1 kg. 75 öre.
andra slag	1 kg. 50 öre.

De delar af nu gällande tulltaxa, angående hvilka utskottet sålunda haft anledning att undersöka, huruvida ändring borde ega rum, eller icke, lyda sålunda:

»Hudar och skinn:

ej hänförliga till pelsverk:

beredda:

sulläder och bindsulläder	1 kg. 24 öre.
andra slag	1 „ 47 „

Metaller och ej specificerade arbeten deraf:

D. Koppar och deraf med zink, tenn eller annan oädel metall framställda legeringar, såsom messing, brons, nysilfver, britanniametall m. fl.:

arbetad:

plåt och andra ämnen för vidare bearbetning, äfvensom bult och spik samt rör och rördelar ..... fria.

tråd:

öfverdragen på annat sätt, äfvensom elektriska ledningskablar.....	fria.
andra slag.....	1 kg. 10 öre.

Skodon, ej specificerade:

andra slag	1 kg. 1 kr.»
------------------	--------------

På sätt i nyss omhandlade *motioner* erinrats, har Riksdagen så nyligen som år 1893 afslagit väckta förslag om ändringar i de delar af tulltaxan, som motionerna afse; och då under den korta tid, som sedan dess förflutit, något nytt skäl för sådan ändring icke torde hafva tillkommit, finner sig utskottet icke nu böra förorda motionärernas yrkanden, lika litet som utskottet funnit innehållet i förenämnda, af

Kongl. Maj:t till utskottet öfverlemnade framställningar böra föranleda någon utskottets vidare åtgärd.

Utskottet hemställer alltså:

2:o

- a) att herr Söderbergs ifrågavarande motion icke måtte vinna Riksdagens bifall; samt
- b) att herr Nylanders förevarande motion icke måtte af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 februari 1894.

På bevillningsutskottets vägnar:

H. CAVALLI.

Reservationer:

vid punkten 1:o): af herrar Cavalli, grefve Klingspor, Nisser, Stephens, Almström, Philipson, Rudebeck, Berg och Söderberg, hvilka yrkat, att utskottets motivering för afstyrkande af herrar Fagerholms samt Jönssons och Jakobsons motioner skulle affattas sålunda:

»Den år 1892 vidtagna, ännu bestående nedsättningen i spanmålstullarne tillkom, såsom förhandlingarna vid samma års lagtima riksmöte och Riksdagens i ämnet till Kongl. Maj:t aflåtna skrivelser utvisa, till hufvudsakligaste delen såsom en följd af då varande höga spanmålspris. Vid sådant förhållande kunde visserligen med skäl ifrågasättas, huruvida icke, på sätt nu yrkats, en återgång till de före nyssberörda förändring gällande spanmålstullar borde ske. Priset å spanmål har nemligen numera åter så väsentligt nedgått, att jordbruksnäringens ställning ingifver allvarsamma bekymmer. Ehuru utskottet sålunda

anser det i nyssberörda syftning framställda yrkande ur nu angifven synpunkt berättigadt, finner utskottet sig dock manadt att afstyrka bifall.

Det synes nemligen utskottet, att, innan Riksdagen beslutar sig för en höjning af nu gällande spanmålstullar, någon tids erfarenhet bör afvaktas, likasom näringslifvets kraf att icke oftare än oundgängligen så fordras utsättas för de rubbningar, som följa af mera betydande förändringar i tulltaxan, icke bör förbises»;

samt af herr af *Burén*, som ansett att utskottets betänkande bort hafva följande lydelse:

»Då den år 1892 vidtagna, ännu bestående nedsättningen i spanmålstullarne tillkom, såsom förhandlingarne vid samma års lagtima riksmöte och Riksdagens i ämnet till Kongl. Maj:t aflåtna skrivelser utvisa, till hufvudsakligaste delen, om ej uteslutande såsom en följd af dåvarande höga spanmålspriser,

då priset å spanmål nu åter så väsentligen nedgått, att jordbruksnäringens ställning ingifver allvarsamma bekymmer, så mycket allvarsammare nu, som vår kreatursförsäljning på utlandet genom importförbud är afstängd, och

då en återgång till 1888 års jordbrukstullar icke är annat än en enkel gård af rättvisa mot landets jordbrukande befolkning,

tillåter sig utskottet med bifall till herrar *Fagerholms*, *Jönssons* och *Jakobsons* motioner hemställa,

att å spanmål, omalen och malen, samt potatis tullsatser fastställas att så fort ske kan tillämpas lika med de uti tulltaxan af den 19 augusti 1889 under n:is 525, 526, 527, 528, 529 och 473 derfor upptagna belopp»;

vid punkten 2:o a): af herrar *Almström*, af *Burén* och *Söderberg*, som förordat bifall till motionen;

vid punkten 2:o b): af herrar *Cavalli*, *Almström*, *Nisser*, *Philipson*, af *Burén*, *Rudebeck* och *Söderberg*, som anført:

»Med åberopande ej mindre af den utredning, senaste tullkomité lemnat angående behofvet af skydd för den inhemska kopparindustrien, äu äfven af tillämpliga delar af kommerskollegii och generaltullstyrelsens i betänkandet återgifna utlåtande och med hänsyn särskildt till den, jemväl af embetsverken påpekade, oegentligheten deruti, att koppar-

plåt och kopparrör äro tullfria, under det att motsvarande artiklar af jern och stål draga tull, få vi, som dela den af bevillningsutskottet vid 1893 års riksdag omfattade åsigt i denna fråga, hemställa,

att Riksdagen med anledning af herr Nylanders ifrågavarande motion ville besluta:

a) att å »koppar och deraf med zink, tenn eller annan oädel metall framställda legeringar, såsom mes-sing, brons, nysilfver, britanniametall m. fl.: arbetad: plåt och andra ämnen för vidare bearbetning» måtte sättas en tull af 5 öre per kg.; samt

b) att rör och rördelar af nämnda material måtte åsättas en tull af 10 öre per kg.;

samt af herr Berg, som instämt i förestående hemställan, dock med det tillägg, att från den under a) föreslagna tullsatsen måtte undan-tagas plåt af yellowmetall, för hvilken artikel gällande tullfrihet borde bibehållas.